

Când tu întârzii...

MarianP

Când tu întârzii...

Adun în podul palmei resemnarea
Și-i pun de strajă cor de bun venit
Să-nceapă dar, să cânte așteptarea
Atunci când tu întârzii la zenit.

Tic-tacuri mă gătesc prenuptial
Cu rumeguș din trunchi de falanster
Și leapădă tristeți secvențial
Când tu întârzii și te vrei mister.

Catadicsesc vociferări imateriale
Spre ectoplasme-nscăunate în neant
Când tu întârzii printre lacrimi goale,
Din templul pacienței, sicofant.

Când tu întârzii, vreascuri răspopite
Trosnesc coercitiv la colț de tâmpie
Și-n foc mă pedepsesc. Nopti irosite,
Așteaptă ca venirea-ți să se-ntâmpie.

Sunt neamuri stropii toți ai disperării
Hălăduind în clanuri divergente
Când tu întârzii, chiar și valul mării
Întârzie-n abisuri decadente.

În taine noctambule, mucenicii
Se-mbracă-n crucifix din umbra lunii
Când tu întârzii...răstignind indicii,
Că-n pieptul meu ai să albești tăciunii.

Se simt proeminente-n dor de tine,
Când pipăi amintiri cu gând despot
Doar când întârzii. Dar când ești cu mine
Sunt un Adam în Rai apoteotic...

Din lacăte îndeustulate de-ncuieri
Atâră la porți închise chei sălcii
Dar știu c-ai să-mi desfereci de dureri
Întârzierile-ți din nopțile pustii.

Marian Puscasiu

POEZII ONLINE

Iulie 2015